

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200292
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200292.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: R. Y., bytom W. XX, L., právne zastúpeného JUDr. Jánom Vaškom, advokátom so sídlom Podjavorinskej 3, Prievidza, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o výške invalidného dôchodku, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/62/2016-52 zo dňa 10. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/62/2016-52 zo dňa 10. januára 2017 v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania m e n í tak, že navrhovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd potom, čo navrhovateľ podaním zo dňa 27.12.2017 vzal späť opravný prostriedok zo dňa 01.02.2016, podaný proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 29.12.2015 č. XXX XXX XXXX X, ktorým bola jeho žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku zamietnutá, konanie zastavil.

Súd zároveň priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 418,70 € v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p, podľa ktorého, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Proti predmetnému uzneseniu krajského súdu v časti o náhrade trov konania podala odporkyňa odvolanie, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie veci a nesplnenie podmienok na uloženie

povinnosti zaplatiť trovy konania v súlade s ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.

Poukázala na to, že k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa na úroveň invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou došlo až po vydaní preskúmaného rozhodnutia, teda až v priebehu konania o opravnom prostriedku, počas ktorého navrhovateľ na pojednávaní krajského súdu dňa 20.10.2016 dodatočne predložil lekárske správy (lekárska správa z neurologického vyšetrenia zo dňa 12.05.2016 a z kardiologického vyšetrenia zo dňa 17.05.2016), z čoho jednoznačne vyplýva, že odporkyňa nezavinila, že konanie sa muselo zastaviť. K vydaniu nového rozhodnutia nedošlo z dôvodu správania sa na strane odporkyne, naopak, dodatočné predloženie lekárskeho správ vyvolalo potrebu opätovne posúdiť nárok navrhovateľa na zvýšenie invalidného dôchodku.

Zdôraznila, že v čase vydania preskúmaného rozhodnutia postupovala správne a v súlade s vtedy aktuálnym skutkovým stavom.

Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti o náhrade trov konania zmenil tak, že odporkyňa nie je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 418,70 €.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne zo dňa 23.02.2017 uviedol, že odporkyňa uznala oprávnenosť podaného opravného prostriedku a preskúmané rozhodnutie zrušila a vyhovelá návrhu na zvýšenie invalidného dôchodku, čím je nesporne daný základ a právny titul na priznanie trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. a vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pretože konanie bolo zastavené pre správanie odporkyne a navrhovateľ zobral späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Predložené lekárske správy nepotvrdili žiadnu zásadnú zmenu zdravotného stavu, ale konštatovali zdravotný stav navrhovateľa, ktorý bol zadokumentovaný a preukázaný aj v predchádzajúcich lekárskeho správach, ktoré mala odporkyňa k dispozícii pri rozhodovaní o zvýšení jeho invalidného dôchodku. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Postupom podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., § 492 ods. 1 S.s.p. je možné, v prípade zastavenia konania, priznať účastníkovi konania náhradu trov konania, v prípade, že navrhovateľ, pre správanie odporcu, zoberie návrh, ktorý bol podaný dôvodne, späť, t. j. účastník, ktorý zavinil, že konanie sa muselo zastaviť (odporca) je potom povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

V danom prípade sa odvolací súd plne stotožnil s argumentáciou odporkyne uvedenou v odvolaní. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nebola splnená podmienka podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Vydaniu nového rozhodnutia (o zvýšení sumy invalidného dôchodku) nepredchádzalo preukázanie nových faktov o zdravotnom stave navrhovateľa, ale zhodnotenie ďalšieho zdravotného postihnutia, zaradeného pod kapitolou XV, odd. E, položka 3., písm. c) prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z.z. s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10%, ktoré bolo u navrhovateľa preukázané už v minulosti.

Podľa lekárskeho posudku zo dňa 05.04.2016 (posúdenie invalidity na základe konania o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 01.02.2016): „Vertebrogénne ochorenie je zatiaľ krátkodobé, možno sa

k nemu vyjadriť po prípadnej operácii. Zatiaľ je stav v riešení. Miera poklesu je aj naďalej 45%." Na dožiadanie krajského súdu bol zdravotný stav navrhovateľa posúdený opätovne dňa 23.11.2016, pričom posudkový lekár v celkovom posudku okrem iného uviedol, že „Vzhľadom na pretrvávajúce vertebrogénne ťažkosti a nutnosť operačnej liečby je možné navýšiť základnú mieru o 10% na výslednú mieru poklesu 55%. Zmenu miery poklesu je možné určiť po jednom roku (dlhodobý zdravotný stav) od vzniku ochorenia. Vertebrogénne ťažkosti navrhovateľ udával od augusta 2015, to znamená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55% je možná odhadom od 1.8.2016." Odporkyňa teda nezavinila, že konanie sa muselo zastaviť, nakoľko k zvýšeniu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za iné (vedľajšie) zdravotné postihnutie pristúpila až po ustálení záveru o jeho dlhodobosti, pričom zvýšenie percentuálnej miery odporkyňa stanovila k 01.08.2016.

Podľa § 71 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

V prípade zastavenia konania súd pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 146 O. s. p. najskôr skúma, či niektorému z účastníkov možno pričítať zavinenie na zastavení konania, pričom najskôr musí posúdiť, či zastavenie konania zavinil odporca, tak ako to predpokladá druhá veta § 146 ods. 2 O.s.p. O takúto situáciu pôjde napríklad vtedy, ak odporca po začatí konania vyhovie požiadavkám navrhovateľa formulovaným v návrhu na začatie konania. Úplné vyhovenie požiadavkám navrhovateľa odporcom bez zmeny okolností počas prebiehajúceho súdneho konania zakladá nárok navrhovateľa na náhradu trov konania voči odporcovi. V danom prípade až uplynutím času bolo možné iné zdravotné postihnutie navrhovateľa posúdiť ako dlhodobé a z tohto dôvodu stanoviť vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

V danom prípade nemožno konštatovať, že by odporkyňa svojím správaním vyvolala zastavenie konania bez zmeny okolností počas konania o opravnom prostriedku. Až v čase po vydaní pôvodne preskúmaného rozhodnutia, ktoré navrhovateľ napadol opravným prostriedkom, t.j. v priebehu preskúmavacieho konania, nastali také skutočnosti, ktoré odôvodnili zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a z toho plynúce zvýšenie sumy invalidného dôchodku. K zmene posúdenia invalidity navrhovateľa síce došlo po podaní opravného prostriedku, nie však za totožného skutkového stavu.

Zavinenie zastavenia konania v zmysle § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p. preto nie je možné pričítať odporkyni, nakoľko v priebehu konania o opravnom prostriedku došlo ku zmene okolností vyvolávajúcich zvýšenie miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť odôvodňujúce zvýšenie invalidného dôchodku od 01.08.2016.

Podľa názoru odvolacieho súdu, neboli splnené, vzhľadom na individuálnosť posudzovanej veci, zákonné podmienky pre aplikáciu § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. pre rozhodovanie o náhrade trov prvostupňového súdneho konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil v napadnutej časti uznesenie krajského súdu tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, aplikujúc § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. a § 492 ods. 1 S.s.p.

Navrhovateľovi nepatrí v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tiež náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

